

Əminə YUSİFOZİ,
Respublikanın əməkdar jurnalisti

çalışıb və 2015-ci ildə ermənilərə daha yaxın olan posta göndərilir. Bir müddət Murov atarında faliyyət göstərir. 2016-cı il oktyabr ayının 27-də Tovuz rayonunu "N" sayılı hərbi hissəsində təlim kmandirini kimi çalışıb. Baş leytenant rütbəsinə yüksəlib. 2020-ci ilin yanvar ayında Bakıya 1 aylıq ixtisas kursuna təcrübə toplanmağa gedib.

İndi dərslərinə göz yaşları yar olan anası Arzu xanım sevinə-sevinə bu 1 ayda oğlunun yanında olur, lap balaca körpə kimi qulluğunda durur. Kursu başa vurduqdan sonra Ceyhun bu dəfə bölük komandirini kimi Daşkəsənə qayıdır.

Bu homin dövrə təsadüf etdi ki, erməni-lər daha riyakar olmuşdular, sərhədlərimizi

3 övladı olub. Böyük oğlu Mirkəzim Hərbi Akademiyaya qurular. Hərbiçi olub.

Ceyhun ailənin 2-ci övlətidir. Bacısı Xanım ailəlidir. Çox qayğıkeş olub. Atasına qata olmağı bacarıb, bacısına qeyrətli bir arada qalmı Ceyhun. Daim anasının qayğısını çəkib. Elə buna görə də Arzu xanım yanır lüstu-lüstu, alov-alov. Hər dəfə Ceyhunun qəbri üstə gedəndə soyuq daşı igidini qucaqlaymış kimi başına basır. Deyir, ruhu sağdır, Ceyhunun. Çünki Vətən, torpaq azaddır.

Şahidin aliosındayam. Yənə xəyli söhbət-ləşirik. Mövlanenin bu fikrini ucadan deyir-əm. "Sənna ki, dard sadəcə sənə var. Səndəki dard nemət sayılan da var". Heç-nə demir, sadəcə, qəmli-qəmli gülümsəyir.

Ayaq basdığı Vətən torpağı ürəyinin başından keçən igid

Dünyaya qara qaşlı, qara gözlü, qara telli bir oğlan uşağı gəlişi ilə hamını sevin-dirmişdi. Adını Ceyhun qoymuşdular. Ceyhun hələ bil-mirdi ki, gərdişindən qalmayan dünya on-uz qılacaqdı. Hələ bilmirdi ki, gərdişdən xəbərsiz olan dünya gərdişdən çox nar-hat olacaqdı.

FILMİGÖ

Yənə bir şəhid taleyini qələmə alıram, ürək ağrısı və qürur. Mühəribə bizə bu iki məfhumu bir yerdə görməyə də alışdır. Elim-in, obamın igid oğlu Əyyubov Ceyhun Sa-valan oğlunun yarımçıq qalan arzularından söhbət açan anası Arzu xanım dənizdiçə Nüsrət Kəsəmənlinin bu beylini xatırlayıram:

Yaman dolub bu bulud,

Yağacaqdı indicə.

Qəzəbi şüşək olub,

Çaxacaqdı indicə,

Dünyanı su içində,

Boğacaqdı indicə.

Xeyli göz yaşına hakim ola bilmir. Elə heyn öz cəngaverindən söhbət açır. Ceyhun 1992-ci ilin avqust ayının 16-da Yevlaxda dünyaya göz açıb. Şəhərin 4 nömrəli tam orta məktəbin IX-cu sinifini bitirən kimi Cəmşid Naxçıvanski adına hərbi liseyə qəbul olub. Ananın etirazları fayda vermayıb. Axı, Ana babəsinin hərbiçi olması, atasının I Qə-rabəğ müharibəsinin qazisi olması Ceyhun-da elə bir vətənpərvərlik ruhu oyatmışdı ki, ona qarşı dümdən çəlin idi. 3 il hərbi lisey-də təhsil aldığından sonra, Heydər Əliyev adı-na Ali hərbi məktəbə daxil olub.

4 illik təhsilini 2014-cü ildə tamamlayaraq, təyinatla 1 il də Heydər Əliyev adına Ali hərbi məktəbdə Təlim Tədris Mərkəzin-də dinləyici zabit olub. 2015-ci ildə ley-tenant rütbəsi alıb. Gərdişlə Daşkəsənə Xoşbulaq kəndində zabit kimi faliyyət-ə başlayıb. 4 ay təlim komandirini kimi

ciddi cəhətlə pozmağa çalışmışdılar. Bu tə-xribətlər zamanı şəxson tanış olduğu Vətənimizin igid oğlu Polad Həşimovun şəhadətə yüksəlməsi Ceyhunu bərk sar-sıtdı. Bəlkə elə bu səbəbdən qəhrəman generalın ölmünü heç cür qəbul edə bil-mirdi. Elə həmin gün döyüşçü yoldaşla-rına deddi. Bu qan yerdə qala biləcək. On-lara bir də onu deyirdi ki, allah adama düşmən vərəndə də qeyrətli-sindən versin. Bu isə alçaq ermənilərdə yoxdu.

Vətənin şəhid qoxulu torpaq-larını işğaldan azad etmək üçün döyüşürdü igidimiz. Am-ma müharibədə vuruşduğumuz sonna qədər əzizlərimiz sonna qədər əzizlərimiz danışır-lar ki, müharibənin ilk günləri hər birimiz həyəcanlı idik. Qə-ribədir, Ceyhunda heç qorxu hissi yox idi. Düşməne nifrət-dən alışıb yanırıd.

Bəli, Ceyhun Savalan oğlu döyüşlərdə olurdu, yuxusuz qalırdı, saatlarla ayaq üstə durur-du. Bunlar onu nə yormur, nə də usandırmırdı. Uğrunda döyüşdü-yü torpaqların hər qarışına tökülmüş şəhid qanının tökülməsinə son qoymaq üçün ölkə başçısının təbiri-nə desək "Aslan kimi döyüşürdü".

Döyüş meydanları yaşadığımız ad həyət-dən tamamilə fərqlidir. Burada həyəcən da, sevinc də, kədər də bir nəfərin və harkosin-dir. Bəlkə elə ona görə bu çinar boylu igidlər belə qorxusuz idilər. Nahaq deyiləyimiz ki, biz birlikdə güclüyük.

Çox sevdiyi Ali Başk Komandanın dediyi: "Mən demişəm ki ermənilər öz xoşları ilə bi-zim torpaqlarımızdan çıxmasa, biz onları iti qovan kimi qovacıyıq və qovuruq" sözləri ona yaman ləzzət eləmişdi. Şəhidliyin onun ailə yaşını olduğunu da duymuşdu. Oolunu açaraq, MTO-nun rəisinə, öz komandirinə, gülə-gülə demişdi: - Şəhidlə görüşmək istə-mirsiniz?

Döyüşürdü, ham da yaxındakı yaralıları da qıxarırdı döyüş meydanından. Özü yarala-sa da, neçə yaralını xilas etdi. Kəlbəcər istiqamətində gedən qızın döyüşlərdə döşmən snayperli ilə vurulur. Şəhid olduğu posta yoldaşları onun adını verir.

"Vətən uğrunda", "İgidliyə görə", "Kəlbəc-ərin azad olunsası uğrunda" medalları ilə təltif olunan Ceyhunumuz bu gün ən uca zırvandan, şəhidlik zırvasından gülümsəyərek baxır bizlərə.

Atası Əyyubov Savalan Rəşid oğlu I-cı Qərabəğ müharibəsi zamanı Murovda döyüşüb. 1993-cü ildə ayaqlarını güclü don vurub. Əmək qabiliyyətini itirib.

Anası Arzu xanım evdar qadındır. Ailənin

BDU-nun hüquq fakültəsinin dosenti, hüquq üzrə fəlsəfə doktoru Əsmar Əliyevanın yə-nicə oxuduğum status neçə doğurdur. "Şəhidlərin qoyub getməyə məcbur oldu-qları yarımçıq talelər fikirlərini all-üst edir. Burada nəse yazmaq, son şəhid xanımın, son şəhid anasının, başını dik tut demək çox asandır. Axı, onlar ciyər-pərələri, çi-nar boyu igidlərini bir daha görməyəcəkl-ər. Qoyu-müəyyən gələcək, gücləri çat-mayacaq məqamlarla rastlaşan və insanla-rın axı necə, hər şey yaxşı olacaq, başını dik tut demək olar?"

Elə bil nə fikirləşdiyimi bilir Arzu xanım. - Son dəfə 26 iyun Silahlı Qüvvələrin yaradıl-ması günü görmüşəm balamı. Gəlmişdi Daşkəsənə yanına. Yadda qalan, gözəl bir gün keçirdik birlikdə. Nə bilirdim ki, bu bi-zim son görüşümüzdür. Bilsəydim sinəmi yanb balamı orada gizlədirdim ki, fələk biz-dən uzaq düşsün. Eh, indi yuxumun qapısını açmaq saxlamışam ki, səni görüm, Ceyhun...

Arzu xanım qardaşı qızının - 2 sayılı tam orta məktəbin IX-cu sinif şagirdi Familanın oğluna hər etdiyi şərinə söyləyir: "Sənə halal oldu vətən çöləyi! Xəmə götürəcəksən sənə örnəyi Bilimizin şəhidlik zərən çil olar İdid uşaqlıqdan igid doğulur!

Yerin bəhşir, məkəmin cənnət olsun igid! Yerin bəhşir, zaman bütün dərslərin dərman-ıdır. Lakin elə dərd var ki, illər ötsə də, tam sağalmır. Və elə bu dərdə, bu ağrı ilə həyət-nin davam etməyi öyrənmiş... Arzu xanım da Ceyhunsuz yaşamağın ağırlığına dözməyə çalışır. Axı, oğlu bu Vətən üçün ca-nını fəda edib. Elə təkcə buna görə yaşa-mağa deyər.